

Սայաթ Նովա

Աշխարհեմեն բեգարիի իմ

Աշխարհեմեն բեգարիի իմ . . .

Աշխարհեմեն բեգարիի իմ, էլ բերնումըս համ չըկայ, չէ՛,
Թառամիլ է սըրտիս վարդըն, սափա, գոդ ու դամ չըկայ, չէ՛,
Ամեն մարդ ի՛րան է քաշում, դարդիման համդամ չըկայ, չէ՛,
Բոլորըն դամքաշ ին դատի՛ ուրախ սիրտ անգամ չըկայ, չէ՛:

Դառըն խօսքով սիրտըս խուցից՝ վաղի ձեռնե՛մեն գուլամ յիս,
Դօստիրըս դուշման ին դատի, եաղի ձեռնե՛մեն գուլամ յիս,
Մէկ չէ, էրկու չէ՛ աշխարհում շատի ձեռնե՛մեն գուլամ յիս,
Էյթիբարըն վիրացիլ է, սակ ու բարեկամ չըկայ, չէ՛:

Է՛յ աղալաթ հուքմի-հէ՛քիմ, սուչըս ի՞նչ է, ա՛սա ինձի,
Վուր հագցըրիք իմ չուգեցած սիվ ու սուգ լիբա՛սըն ինձի,
Խընցըրեցիք անմիղ տիղըն էս աղուի թասըն ինձի.
Հոգուդ մէջ՝ ի՛նսափ, սըրտումըդ շընուք ու քարամ չըկայ, չէ՛:

.....

Թէ ուիսասթ տան՝ սիրտըս բանամ, կու տեսնիք՝ դարդիրըս ծով ա,
Դօվրանեմեն դուս ին գըցի, իմ տիղըս բըռնողըն ո՞վ ա,
Ասում ին՝ տարքըդ թամամից, լա՛ց ու վո՛ւղբա, Սա՛յաթ-Նովա,
Հէյ վա՛խ, էլ ձեռիս քամանչա, մէջլիսումըն ջամ չըկայ, չէ՛: